بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۹۶۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ ۰۲:۱۰:۱۱

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: درباره متن زیرسوال داشتم. شرح غزل ۵۸ «در این تجلیِ آغازین، خود را به زیبایی هرچه تمام‌تر متجلی کردی و خیال مرا با صورت زیبای خود آبادان نمودی. به همان معنایی که رسول خدا (ص) فرمودند: «رَأَيْتُ رَبِّي لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ» [۵] من پروردگارم را به زیباترین صورتش مشاهده کردم. این رازِ خیال است که خدایِ متجلی‌شده بر نفس پیامبر را بر او آشکار کرد، مبتنی بر آن‌که «هرکس خود را بشناسد، پروردگارش را شناخته است». زیرا حضرت ربّ به حکم آن‌که خواست شناخته شود مخلوق را خلق کرد، تو را خلق کرد که او را بشناسی، پس کافی است درست به خود نظر کنی تا او را بیابی.» سوال اول من آن است که منظور شما از تجلی نخستین آیا همان پیمان الست (آیه الست بربکم) می‌باشد. سوال دوم: اگر پاسخ سوال بالا مثبت است، این تجلی همانند پیامبر (ص) فی احسن صورة بوده است یا نه؟ سوال سوم من آن است که این تجلی که پیامبر (ص) پروردگار را فی احسن صورة دید آیا بعد از آنجایی است که جبرئیل نتوانست همراه پیامبر (ص) برود؟ با تشکر از زحمات استاد عزیزم!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در احسن صورة، بحث در لیلۀ معراج است و آغازین به معنای بالاترین است که اقتضای معراج می‌باشد و هرکس در ذات خود می‌تواند دارای چنین حضوری باشد که در نهایت با «معرفت نفس» به معنای واقعی آن حاصل می‌شود که همان نسبت حقیقی بین عبد و ربّ می‌باشد و این‌جا است که ملکی نمی‌تواند در میان آید. موفق باشید